

Spelarit

No 1 1987

1987

JOHTOKUNTA

Behm, Raimo	pj	833383
Haaparinne, Hilding	vpj	893050
Haaparinne, Ulla	taloudenhoitaja	893050
Kaukosuo, Alpo		8765234
Lankinen, Matti		538719
Lyytikäinen, Hilikka		3451238
Turunen, Veikko		8744273

Vartiainen, Carita	sihteeri	832229
--------------------	----------	--------

JÄRJESTELYTOIMIKUNTA

Asplund, Lea	) vetäjät	8722469
Asplund, Pentti	)	8722469
Kumpulainen, Veijo		8763148
Mononen, Kyllikki		8763148
Toivoniemi, Martta		8766670
Toivoniemi, Reino		8766670

LAPSI- JA VARHAISNUORISOTOIMIKUNTA

Laakso, Sirpa	pj	538719
Heinonen, Mirja		8726272
Heinonen, Raine		8726272
Kangas, Riitta		847563
Lankinen, Matti		538719
Lyytikäinen, Hilikka		3451238
Muikku, Heli		8769193

PELIMANNITOIMIKUNTA

Honkanen, Veijo	pj	8531864
Jänönen, Heli		8723465
Kaukosuo, Alpo		8765234
Komulainen, Jari		837855
Paalanen, Soili		893289

TANHUPERHEEN AVUTTOMAN UHRIN KERTOMUS

Herään aamulla ja ensimmäinen ajatukseni on: sunnuntai. Paniikki nousee pikkuhiljaa, kun muistelen viime sunnuntain tapahtumia meillä himassa. Kerronkin siitä teille nyt. No, siinä sunnuntaina mä ajattelin olla himassa ja viettää mukavan "löysistelyillan" mukavan muusiikin ja kavereitten kanssa. Ei siitä sitten tullutkaan mitään, kun ylienerginen tanhujengi ryntäsi sisälle. Faija valisti mua, että niillä on illalla esitys Interissä, joten olis kiva niin kuin vähän harjoitella. Se tarkoitti siis sitä, että koko jengi hengais meillä ainakin pari tuntia. Voi vide. Funtsikaa mun fiilistä. Mulla oli niin kuin vähän aikaa boltsi hukassa. Sitten mä kumminkin päätin olla asiallisen COOL. Se oli tosi vaikea päätös. Mä menin mun huoneeseen ja laitoin mankan täysille. Olkkarissa soi tanhumusa tosi kovaa. Sitten mä huomasin pari ikävää seikkaa. Nimittäin, että pelimannit soitti paljon lujempaa kuin mun mankastä lähti ääntä ja että mä en päässy mun huoneesta pois, kun haitaristit oli bunkkeroitunu mun huoneen oven eteen. Siinä mä sitten olin kuin pieni eläin loukussa. Onneks tanhuujien innokkaat kiljahtelut ja musakin loppui aikanaan ja sitte alkoi vaatteiden vaihto. Muijat alkoi stripata olkkarissa. Huh, huh, mä pakenin takas mun huoneeseen ja olin siellä kunnes kaikki oli häipyny. Eihän se mitään, jos se touhu olis mun osalta loppunut siihen, mutta kun mun päähän jäi soimaan yks tanhubiisi, kahden tunnin pänttäämisen tuloksena. Enkä mä meinannut saada sitä pois millään, vasta sitten kun mä olin kuunnellut muutamii mun omii idoleita. Sellainen se sunnuntai oli mun

osalta ja ajatella, jos taas tulis samanlainen. Tollaset järkytykset mä muistan ainakin kymmenen vuotta.

Musta toi tanhu on ihan hyvä "urheilulaji" mun vanhemmille, varsinkin, kun ne tarvii liikuntaa ja hyvää mieltä ynnä muuta sellaista. Enkä mä kiellä, että se olis pahaks mullekaan, MUTTA - taidan sittenkin jättää väliin vielä muutamaksi vuodeksi. Hyvät jatkot ja muistakaa: HUUMORI kukkii yhä.

T. tanhun viaton uhri
Satu Lampila

PAREMPI MYÖHÄÄN KUIN EI MILLOINKAAN

Olimme jo kauan miettineet, mitä liikuntamuotoa alkaisimme harrastaa. Mielessä oli usein käväissyt ajatus tanssimisesta ja sen mukanaan tuomasta liikunnan tarpeen tyydyttämisestä. Mielestämme se voittaa pururadat ja sateella tehdyt kävelylenkit. Suomessahan sataa näköjään aina.

Eräänä päivänä alkoivat naapurimme rakennustyöt ja tutustuimme siellä hyörivään Voitto Moilaseen. Tuli puhetta harrastuksista ja totesimme yhteen ääneen rakennustyön vieneen kaiken aikamme ja tarmomme. Siitä huolimatta Voitto ehdotti meille, että tulisimme "katsomaan" tanhuharjoituksia Martinlaaksoon. No, sinne mentiin ja kipuna oli syttynyt eli tanhukärpänen puraissut. Innostuimme suuresti ja fiilis oli korkealla mukavassa seurassa. Aloimme ravata kaikissa harjoituksissa ja esiintymisissä, joita olikin tiiviissä tahdissa.

Näistä jäi erityisesti mieleen se ensimmäinen, joka oli Myyrinkodissa. Odottelimme käytävässä pääsyä lavalle, joka näytti postimerkin kokoiselta. Hermot kireällä kuin viulun kielet ja polvet kuin kaksi haitaria marssimme peräkkäin lavalla kuin köyhän talon poraat. Jo kajahti musiikki ilmoille ja pääsimme aloittamaan. Menihän se kohtalaisesti. Jotain pientä täytyy aloittelijalla aina satua. Kotimatalla mietimme, että kas kummaa, kun ei aikaisemmin ole keksitty tätä mukavaa harrastusta.

Nyt haluaisimme lisää hambokurssien tapaisia tilaisuuksia harjoitella, koska ne tuntuvat varsin tehokkailta. Näitä vanhoja asioita muistellessa suuntaamme katseemme tulevaisuuteen ja toivotamme kaikille tanhuuville ja spelareille antoisaa jatkoa ja hyvää uutta vuotta yhteisen harrastuksemme parissa.

Kössi ja Laura Lampila

HUONEKALUJA KAIVATAAN

Yhdistyksemme on vihdoin, pitkällisen yrittämisen jälkeen, onnistunut saamaan toimistuhuoneen. Enää puuttuvat kalusteet. Hyvä spelari tai tanhuuja, jos vintilläsi tai kellarissasi on sinulle tarpeettomia hyllyjä, tuoleja tai jakkaroita, ilmoitteleva meille.

Johtokunta

PELASTUSVENETTÄ TARVITAAN

Seurassamme toimii lukematon määrä erilaisia ryymiä. On lapsiryhmiä, on keskiviikko-, perjantai- ja lauantairyhmä, on pelimanniryhmä sekä lisäksi mitä moninaisimmat toimikunnat järjestelytoimikunnasta johtokuntaan. Vain yksi puuttuu ja sen puute tulee vuosien kuluessa yhä ajankohtaisemmaksi. Meillä ei ole niin sanottua senioriryhmää, nitrojengiä, kultaisen iän kerhoa tai miksi sitä itse kukin haluaa nimitellä.

Useimmille tanhuujille tulee jossain vaiheessa tilanne, jolloin tuntee saaneensa tyydytettyä esiintymistarpeensa, jolloin ei jaksa ottaa osaa jokaiseen harjoitukseen ja tilaisuuteen, jolloin on väsynyt kesäjuhlien meluisiin yhteis-asumisiin, jolloin tanhusta on karissut uutuden hohto. Jäljellä on kuitenkin paras: vuosien miltaan syntyneet hyvät ystäväsuhteet.

Kun tämä tanhulaivamme purjehtii myrskyisällä seuratoiminnan merellä, sen kylkeen tarvittaisiin pieni pelastusvene, jonka turvaan ongi-taan ne kannelta liukastuneet tanhuujat, jotka muuten kenties jäisivät kokonaan pois toiminnasta. Tämän pelastusveneeseen matkustajien kokemusta voitaisiin käyttää hyväksi mitä moninaisimmissa seuratoiminnan tilanteissa. Kun aikaa ei enää kulu niin paljoa esiintymisiin ja jatkuvaan totiseen harjoitteluun, sitä varmasti jää muuhun yleishyödylliseen toimintaan.

Ehkäpä ryhmän eräänä ihanteellisena päämääränä voisi myös olla jonkinlainen "seuransovittelijan" rooli, yritä ajaa seuran kokonaisuutena ja yhteistoimintaa, kun päällimmäisenä ajatuksena ei enää ole olla paras ja suurin.

Eeva-Liisa Honkanen

ITÄ-LÄNSI -OTTELU??

- Missä ovat keskikentän pelaajat?
- Ovatko ainoat yhteiset pelimme valtakunnalliset kesäjuhlat?
- Saako sekava tilanne kentällä pelaajat yrittämään parhaansa?
- Mielestäni pallo on lyöty huimasti yli kentän, saa nähdä, löytyykö se ja kuka tuo sen takaisin omistajilleen - keskikentän pelaajille.
- Ulen huomannut ympärilläni katsomossa niitä, jotka riemuitsevat syntyneestä tilanteesta. Tämä koskee ja kovasti.
- Onko meillä vain yksittäisiä tähtikapellimestareita, jotka johtavat kuorojaan eri puolilla lavaa laulamaan: "Mitähän ne tuollaasetkin ...". Ennen laulua laulettiin toisille seuroille leikkimielellä, nyt sitä lauletaan toisillemme ja ihan tosissamme.
- Nyt olemme tulleet itseriittaisuudessa ja säästäväisyydessä niin pitkälle, että pidemmälle emme enää pääse. Olemmehan me hyviä, mutta paljon parempiakin on. Luulin viisi vuotta sitten, että meille ei riitä keskinkertaisuus, nyt huomaan, että tyydymme jopa paljon vähempään.
- Mitä tulevaisuudensuunnitelmia on keskiviikon ja perjantain ns. aikuisryhmillä? Onko halua päästä eteenpäin - tarvitaanko jatkoryhmää? Eli keskikentän pelaajia.
- Uskallammeko tai pystymmekö kehittyvänä seurana ottamaan uusia vaativia haasteita vastaan vai olemmeko taantuva seura, jolle riittää se että harrastaa harjoituksia.
- Olemmeko seura, jonka keskusseurat voivat hyviä tuloksia toivoen lähettää ulkomaille esiintymään ja kilpailemaan, vai olemmeko seura, joka on ystävyysseurojen varassa silloin, kun tulee puhe ulkomaanmatkoista?

- Seuramme täyttää kohta viisi vuotta, nyt olisi korkea aika hakea meriittiä muualtakin kuin patsailta, toreilta ja parkkipaikoilta.
- Onhan se niin turvallista - eikö kukaan enää kaipaa jännitystä ja uusia eurooppalaisia esiintymislavoja?
- Tänään on enää muutama, jolle voi sanoa: "Muistatko, kun silloin siellä ... niin missä se nyt olikaan, kun Eurooppaa kierreltiin ristiin rastiin?"
- Toivon, että lähimpien vuosien aikana meitä olisi useampia, jotka voisimme sanoa toisillemme: "Muistatko kun ..."
- Tämä vallitseva itä-länsi -ottelu ei ole seuramme hengen mukainen ja koska omat voimamme eivät riitä tilannetta korjaamaan, ehdotan että pyydämme ulkopuolisen valmentajan apua.

Kahden pelikauden jälkeen
katsomon etupenkkiriville
siirtynyt

Carita

UNOHTUMATON ENONKOSKI

Pienoisessa tiikusateessa pääsi bussimme liikkeelle viimeiseltä etapiltaan Hakunilasta kohti Enonkoskea. Tunnelma bussissa oli korkealla ja taas kerran hattu kiersi ringissä ja tehtävälappuja sai jokainen. Osa suoritti tehtävänsä jo bussissa ja osa oli tarkoitettu perillä suoritettaviksi.

Matkalla nysähdyttiin noukkimaan viimeiset mukaan (lomalaiset Sirpa ja Matti) ja metsästettiin tienposkesta Veikon punaista "Haisua", jossa oli määrä saada kupponen kuumaa kahvia. Sitten taas jatkettiin. Pienten kartanlukuvirheiden takia olimme vasta puolen yön jälkeen Ihamaniemessä Hilkan mökillä, jossa alkoikin valtaisa touhu ja hyörinä. Telttakylä nousi pystyyn ennätysajassa ja pian kuului tasainen kuorsaus hiljaisen järven rannalta.

Lauantaiaamuna hyörinä alkoi taas varhain aamulla. Aamu-uinnit ja -pesut suoritettiin ja pian matkattiin treenaamaan illan esi-

tystä Enonkoskelle, juhlapaikalle. Siellä nopea vaatteiden vaihto ja taas matkaan, nyt kohti Savonlinnaa. Siellä esiinnyimme vanhainkodin pihalla. Pahuksen ukonilma kun vain sotki viimeisen sikermän ja niinpä pistäydyimme taloon sisälle ja kiersimme osastoilla laulamassa vanhuksille.

Savonlinnassa vanhainkodissa meitä kestittiin kahvilla ja myöhäisellä lounaalla. Vaihteeksi taas hypättiin bussiin ja ajaa köröteltiin takaisin Enonkoskelle kunnan järjestämän kahvitilaisuuteen. Kulttuurilautakunnan sihteeri toivotti meidät lämpimästi tervetulleiksi ja uskoi, että sekä enonkoskelaisilla että meillä tulisi olemaan muistorikas yhteinen kesäilta.

Illan päätapahtuma, kesäjuhla Kangassaarensa ilmaisine rantakaloineen, tikan heittoineen, puffetteineen ja ennen kaikkea meitä jännittävine ohjelmineen alkoi jo olla lähellä. Kuinkahan tuosta suoriuduttaisiin: koko ilta juonnettavana ja ohjelma esitettävänä. Huh, huh ... Reino toimi illan juontajana ja totesi jo välillä että: "Johan sitä meinaa mennä konseptit sekaisin". Tanhuajat odottelivat vuoroaan, kun pelimannit aloittivat kesäjuhlan soitannollaan. Sitten oli kunnanjohtajan vuoro lausua kaikki tervetulleiksi kesäjuhlaan.

Ohjelma alkoi sikermällä tanhuja ja pelimanimusiikkia. Kunnan oman ohjelman esitivät juhluvieraat itse ottamalla osaa raitiusseuran järjestämään kukkotappeluun. Sitten alkoi hurja meikkaaminen ja vaatteiden vaihto sekä muuntautuminen mustalaistanssiin.

Siinä menivät Ellit, Vienot ja Huldat kuin konsanaan aidot heimonsa edustajat. Sitten väliin taas musiikkia ja opetustansseja yleisölle. Hurjaa vaatteiden vaihtoa ja Hermannit ja Miinat marssivat lavalle kuumassa kesäillassa. Koko ilta oli vaatteiden vaihtoa ja nihkeiden puseroiden lentelyä. Viimeisenä saapui hurmaava Tamara viettelemään Tappisen Kallea uutuustanssiin Sambaan. Niin kävi taas, että Saaran kanssa Säkkijärven polkka tanssittiin viimeiseksi.

Taivaalla oli jo risteillyt mustia pilviä jonkin aikaa. Arvatkaapa vain, oliko hyvä tuuri, kun ukonilma alkoi. Nimittäin ohjelma oli esitetty ja yleiset tanssit enää jäljellä. Niistä siirryttiin jatkamaan sisätiloihin. Kaatosateen lakattua oli aika päättää kesäjuhlat ja pakkautua jälleen bussiin.

Paluumatkalla Ihamaniemeen ihasteltiin kauniita ruusuja ja ennen kaikkea Enonkosken viiriä, jonka Hilikka sai vastaanottaa kunnan edustajilta. Jännittävin osa matkasta oli siis ohi ja kaikki ohjelma viety kunnialla läpi. Jännityksen laukeaminen meissä ohjelman suorittajissa alkoi tuntua jo bussissa, mutta perillä vasta oikein huokaitiin ja todettiin, että mukavaa oli ollut.

Perillä saunottiin ja uitiin. Viimeisillä saunojilla oli todella hyvä palvelu, sillä iltapalana olleet kanankoivet ilmestyivät saunan lauteille asti. Liekö ollut vihjaus, että voitaisiin rauhoittua ja mennä nukkumaan toviksi.

Aamulla telttakylä purettiin ja taas kerran pakattiin kimpsut ja kampsut bussiin. Yksi esiintyminen sentään olisi ja se tapahtui Enonkosken vanhainkodin pihanurmella. Paikallisen lehden toimittaja kävi meitä haastattelemassa ja katsastelemassa esiintymistämme.

Esiintyessä kului tunti ja sen jälkeen lounastettiin vanhainkodissa. Sen jälkeen oltiin valmiita paluumatkaan. Bussin ikkunalla komeilivat kauniit ruusut ja kunnan viiri sekä pari tuohitorvea eikä puuttunut joukosta maskotti Hunttikaan.

Paluumatkalla poikettiin kahville ja taas jatkettiin matkaa, kunnes Juha huomasi, että Riitta ei ollutkaan mukana bussissa. Ei auttanut muu kuin kääntää bussin nokka takaisin ja palata etappipaikalle. Siellä Riitta oli kuin itse rauhallisuus. Me bussissa olijat hermostuimme asiasta varmasti paljon enemmän. Paluumatka sujui oikein mukavasti. Toisella etappipaikalla käväisivät Roope ja Raine laskettelemissa vesiliinkua ja muut virkistäytyivät syöden ja juoden.

Enää oli jäljellä bussilta matka kotiin ja jokainen varmasti jokainen muisteli kulu-
nutta yhteistä viikonloppua. Jälkeenpäin
on ihan mukava sitä muistellakin, kun pai-
kallisten lehtien kiejotukset olivat meil-
le niin myönteisiä. Eipä puuttunut ammatti-
laisuutta ja kurinalaisuutta eikä pirteää
ilmeikästä esitystapaa noista artikkeleista.
Ja meillä kaikilla oli niin mukavaa tuona
viikonloppuna.

Kiittäen muita mukana olleita

Autoemäntä

TAPAHTUMAKALENTERI

- Helmikuu 8 Aluekurssi Lohjalla klo 9.00-16.00
- 26 Vuosikokous alkaen klo 19.00
Peltoalan koulu, Lummetie 27
- Toukokuu 24 lasten tantsut Seurasaarella
alkaen klo 15.00
- Kesäkuu 26.-28 Tawastin tanssit Hämeenlinnassa
- Heinäkuu 5 Aikuisten tantsut Seurasaarella
alkaen klo 15.00
- Elokuu 23 Aikuisten tantsut Seurasaarella
alkaen klo 15.00

1988

Heinäkuu 6-10 Nordlek Bergenissä, Norja

SPELARIT-LEHDEN TOIMIKUNTA

Honkanen, Eeva-Liisa		8531864
Haaparinne, Hilding		893050

TANHUTOIMIKUNTA

Lyytikäinen, Hilka	pj	3451238
Behm, Raimo		833383
Haaparinne, Hilding		893050

5-VUOTISJUHLATOIMIKUNTA

Lyytikäinen, Hilka		3451238
Behm, Raimo		833383
Haaparinne, Hilding		893050
Asplund, Pentti		8722469
Haaparinne, Ulla		893050
Honkanen, Veijo		8531864

TILINTARKASTAJAT

Arvaja, Terttu	vars.	536779
Lassy, Juha	vars.	8768391
Järvinen, Kirsti	vara	8749318
Toivoniemi, Reino	vara	8766670

JÄSENKORTISTONHOITAJA

Pessi, Kaarina		846394
----------------	--	--------

SPELARIT

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuujat
ja spelarit ry.

Toimituskunta: Hilding Haaparinne ja
Eeva-Liisa Honkanen